

צח:

עין משפט
גזר מצוה

ל' ד מ"י ש"ג חל' א
שאלה ופקדון חל' ג
פגם עשין זכ עוש"ע ח"מ
ס' שח ספ"ד:
ל' ב ג מ"י שס ס"ב חל'
י' תנ שס עוש"ע ח"מ
ס' שמו ספ"ד יד וספ"ד
טו:
ל' ד מ"י שס ס"ג חל' א
פגם שס עוש"ע ח"מ
ס' שח ספ"ד:
ל' ד מ"י שס חל' ב
עוש"ע שס ספ"ד ח:

מוסף רש"י

חתה לו ביד בני
 ירד. דלג חת
 להחזיר לחתום עד
 לו מפי לשנה לו
 ירד. (בית סדה) אמר
 ישראל שפחה לו
 וחתה. מדרכה
 קודם חתום לירד
 שפחה. חתום
 היה לשנה חתום
 מחתים. חתום
 ואם לא חתם לו
 חתום החתום חתם
 לו זה החתום
 חתם לו בן ועמד
 וחתם בדרך פטור
 וכן בשעה
 יחידה. חתום
 לו חתום להחזיר
 ולא חתם חתום
 לו חתם חתום
 דלג חתם חתום
 חתום חתום

שבוּעָה הִיא כְּמוֹ פֶּסַח כְּחוֹבָה וְעַל
פֶּרֶק הַחֹבֶה (מִשְׁנָה ט' ע"א) וְעוֹד אֲרִי'
וְאִיכָּא חָלָל הַדּוֹחָה וְחַי פֶּרֶי
לְמִנְיָהּ וְחַי יִשְׁבֵּה לְשִׁדּוּכָהּ וְחַי
וְהִיא אוֹתָה שְׂמַחֲדִיר לֹא וְלֹא שִׁבְעָה
עֲשָׂרִים שְׂמַחֲדִיר שְׂמַחֲדִיר וְחַי
גִּלְגּוֹל כִּיּוֹן לְחֶרֶץ לִשְׁבֵּעָה עַל
אוֹתָה שְׂמַחֲדִיר שְׂמַחֲדִיר מִתָּה
רִבְנָן אִיךְ שְׂבוּעָה נָמִי עַל גִּלְגּוֹל
טְבוֹחַ לְעוֹשֵׁת ב' שְׂבוּעָה עַל פֶּרֶה
וְחַי יוֹרֵם מַעַל ב' פֶּרֶה וְחַי הִיא
הַדּוֹחָה הַחַי (ב"ב ט' ע"א) לִכָּא
לְחֹקֵמִי נִגּוֹן לְחֹקֵמִי פֶּרֶה אַחֲרֵת
הַדּוֹחָה לְחֹקֵמִי לְחֹקֵמִי הַדּוֹחָה וְחַי
לִיָּה שְׂפִיר:

שאלה בבעלים שכרה שלא
בבעלים מהו. משמע

אצל שכרה צבענים וחזר ושכרה
שאל צבענים פשיטא דשכירות
וה"ל דאמרין לעיל
לדמיא שכירות צבענים
ותפסק שכירות שלה צבענים אלמא
אין שניה מתחברת עם הראשונה
וי"ל דגזירת הכתוב הוא דכל היכא
דליכא צבענים או דנראשונה או
צבירה תפסק:

ה"ג בקונטרס בבק"א שלישית
את"ל ביום דשי"א במנצח

[illegible]

אחד מעיד שהיא פרועה
דרך יהודה מוקי נמי מחני'
מה שטענו לא הודה לו
לו לישבע ששאלה היימת

שואל חרא להר"מ וחרדא אין דשאלה מתה ואידך לא ידענא אי דשכירות מתה ודקיימא דשאלה או דשאלה מתה ודקיימא דשכירות דמתוך שאינו יכול לישבע משלם: זה אומר ששאלה מתה: זה אומר שכורה ישבע השוכר ששכורה מתה: ואמאי מה שמענו לא הודה לו [א] ומה שהודה לו לא מענו אמר עולא יעל די גלגול דא"ל אישתבע לי איזו מיתה בדרכה מתה ומיגו דמישתבע בדרכה מתה מישתבע נמי דשכורה מתה: זה אומר איני יודע וזה אומר כן: הא מני סומכוס היא דאמר ר' ממון המוטל בספק חולקין בעי ר' אבא בר ממל שאלה בבעלים שכרה שלא בבעלים מהו מי אמרין שאלה לחודה קיימא ושכירות לחודה קיימא או דלמא שכירות כשאלה מישך שייכי דהא מיחייב בגניבה ואבידה את"ל דשכירה בשאלה מישך שייכי שכרה בבעלים שאלה שלא בבעלים מהו שאלה בשכירות ודאי לא שייכא או דלמא כיון דשייכא במקצת כמאן דשייכא בכלה דמי את"ל לא אמרין כיון דשייכא במקצת כמאן דשייכא בכלה דמי שאלה בבעלים ושכרה שלא בבעלים וחזר ושאלה מהו הדר אתיא לה שאלה לדוכתה או דלמא אפסיקא לה שכירות בניי ובניי שכרה בבעלים ושאלה וחזר ושכרה מהו מי אמרין אתיא לה שכירות לדוכתה או דלמא אפסיקא לה שאלה בניי ובניי יתיקו: **מתני'**

יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹאֵל אֶת הַפֶּרֶה וּשְׁלַחָה לֹא בִיד בְּנוֹ כִּיד
עֶבְדֹו בִיד שְׁלוּחֹו אוֹ בִיד בְּנוֹ כִּיד עֶבְדֹו בִיד
שְׁלוּחֹו שֶׁל שׂוֹאֵל וּמִתָּה פֶטוֹר אָמַר לוֹ
הַשּׁוֹאֵל שְׁלַחָה לִי בִיד בְּנוֹ כִּיד עֶבְדִי בִיד
שְׁלוּחִי אוֹ בִיד בֶּנֶךְ בִיד עֶבְדְּךָ בִיד שְׁלוּחְךָ
אוֹ שֶׁאָמַר לוֹ הַמִּשְׁאִיל הָרִינִי מִשְׁלַחָה לְךָ
בִיד בְּנוֹ כִּיד עֶבְדִי בִיד שְׁלוּחִי אוֹ בִיד בֶּנֶךְ בִיד
עֶבְדְּךָ בִיד שְׁלוּחְךָ יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹאֵל שֶׁלֹּא וּשְׁלַחָה
וּמִתָּה חַיִּיב יִבֹּן בְּשַׁעָה שְׂמֹחֲזִירָה: גַּמ' בִיד

אמר כיון דלפ'י אמר א"ש
אמר [2] וגראה כמו שהיה
ממירין כיון דשייכא בתקנת
הקדשעם שלק היה כספרו
מקור דז' לא אמרינן שאלה
הואלה לרבותה דכיון דאלה
ופילו נעשה שכירות עצמו
דדרג לרבותה אע"ג שלק
י' מצינח ליה אם חזרה
עם השכירות שלפניה אילו
לא נעשה כדכילין כעלמין
לא שאל כיון דשאלה

ולתקוע מכה"ש שאילה בצעלים משום דשכירות עומה לא
 קו ולא מחזור השאלה לזכותה וכן בעינן רביעית ואין הכי
 עינת: **ואמר** לו השואל שלח ושלחה וסתה חייב וכן בב
 ת בדיוקין אמר עדים חתומים ושלח וספרך אלן לשמאל
 ת הקצבתו יהיו אם יכול לבחור שלח לו דלון סברה
 יסה ליה דקאמר ומאי תקנתיה האכיל תקנתא טובא שכי
 נקוט בפשיטות לשמאל כמו לרבי יוחנן ואינו אומר
 ומניי אם מת משלח ונפלו נכסי קמי ימני קודם שגא

והוא אכן בעידן דשאלה ממה הרי
א הורה לו. אע"ג דלוקימנא בדופר
לבר הווא רב יחודה דקמני ואמאי
נקמא: אישכנע לי אינו מיהא. ואפי
הא שורה יס לי עלין שבעה שכן
הוא דברין דלית לן דרמי בר חמא
דבעי כפירה והודאה נשומרים
דסבירא לן כמ"ד עירוב פרישות

הגהות הגר"א

(א) נח' ומה שחזק
לו לא טענו חז"ל ונ"ב
לפי דש"י הוא מיותר
אצל לפי הראש"ד ולא
קצתים לו הי"ך אחי
ספיר (דקדוקים הנה' משה
דדמו לחטין ושערין וע'
נח"ע): [ב] חז"ל דיה
ה"י ינחש כמו נח' נ"ב
וכ"כ הראש"ש וטור אצל
הרמב"ם ל"ב כ"ז ואח"כ:

[illegible]

המשאיל שלהם לו לשואל ביד בנו של
או ביד שטוחו של שואל ומהם פטור.
ורב חסדא בגמול קמא (נ"ג קד. קד.)
אמר לשואל דמתי' בשמינו ולקטור שמינו
שטוחו דמי איכא עדים הוי שלה
ו לו דרבא אומר ואמינו עמאן שלה
ויב ע"י באונסין דה"ק ליה איניש
ב"ד בידים שטר: וכן כפסע שמחורה.
ידו או שטוחו או ביד עבדו ושטוחו
של שואל עד סתמא ליד המשאיל ואם
משאיל שלהם לי או שטוחו לו השואל
אחיל שלה ושלה ומהם פטור: גמ'
ביד

וְכַעֲשֵׂים אֵלֶּה מִשּׁוּם דְּשִׁיבָה בְּשִׁאלָה
 יֵשׁ הַלּוֹכֵת בְּחַסְדֵּי לֶכֶךְ לֹא קֹאֵמֶר בֵּה
 י שְׂמֻחֻרִיתָּ. תִּמְנֵה דְבִהֲגוֹל קִמָּה וְנִיֶּק
 י תִּקְנִיתָהּ וּמִשְׁנֵי כִי הֵא דִר' אֵלֶּה כִי
 ק בֵּין כּוֹחַ לְאִזְמֶר פֶּאֶר־דִּכִּי הִיבִי
 י לֹי הַעֲדִים וַיִּחַמְמוּ שְׁפִלְיוֹתֵי אִמֶּר לֶךְ
 י תִּקְנִיתָהּ אֵלֶּה לְפִי שְׂרוּלָה לְהִצִּיל
 יד שְׁלֵמָה וְחֵין תִּקְנִיתָה אֵלֶּה בְּרִשְׁאָה:
 אִמֶּר